

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2017 roku M. P. wniosła pozew o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki K. P. od pozwanego D. M. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 17 września 2014 r. pozwany jest zobowiązany do łożenia alimentów na rzecz małoletniej powódki w kwocie po 500 złotych miesięcznie. Według przedstawicielki małoletniej powódki od wydania tamtego wyroku minęły przeszło trzy lata. W tym czasie K. P. rozwinęła się fizycznie i psychicznie, a wraz z jej rozwojem wzrosły również jej potrzeby życiowe. Obecnie małoletnia rozpoczęła edukację przedszkolną. Ponadto uczęszcza na dodatkowe zajęcia z tańca, języka obcego oraz jazdy konnej. Uprzednio zasądzone alimenty są nieadekwatne do obecnych potrzeb dziecka. Przedstawicielka małoletniej powódki z uwagi na stosunkowo niewielkie zarobki nie jest pokryć wszystkich kosztów utrzymania córki, które obecnie wynoszą około 1 600 złotych miesięcznie. Zdaniem M. P. wzrosły również możliwości zarobkowe pozwanego, gdyż aktualnie notuje się znaczny wzrost gospodarczy, skutkujący wzrostem płac. Według M. P. mimo, iż wypełnia swój obowiązek alimentacyjny również w postaci osobistych starań w wychowaniu dziecka, to jest w stanie - przy obecnej sytuacji majątkowej - pokryć połowę kosztów utrzymania dziecka.

Pozwany D. M. początkowo wniósł o oddalenie powództwa. Następnie - w toku sprawy - uznał powództwo do kwoty po 550 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 17 września 2014 r. w sprawie (...) zasądzone alimenty od pozwanego D. M. na rzecz małoletniej powódki K. P. w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

Wówczas M. P. zatrudniona była jako asystent stomatologa. Przebywała na urlopie macierzyńskim i otrzymywała zasiłek macierzyński w kwocie w wysokości 1 800 - 1 900 złotych miesięcznie. Małoletnia powódka K. P. miała 11 miesięcy. Była zdrowa. Miesięczne koszty jej utrzymania wynosiły około 1 000 złotych.

Pozwany D. M. był zatrudniony jako doradca handlowy w salonie samochodowym w L. i zarabiał około 2 000 netto złotych miesięcznie. Mieszkał w L. z partnerką M. B. oraz ich córką w mieszkaniu partnerki oraz ponosił wszystkie koszty utrzymania mieszkania. W 2013 r. pozwany D. M. uzyskał łączny dochód w wysokości około 38 000 złotych brutto.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w Złotoryi (...)

M. P. nadal pracuje jako asystent stomatologa. Z tego tytułu uzyskuje miesięczny dochód w wysokości ponad 2 500 złotych. Posiada oszczędności w wysokości 10 000 złotych. Nadal zamieszkuje z córką w mieszkaniu własnościowym. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą obecnie około 850 złotych. Małoletnia K. P. ma 4 lata. Jest zdrowa. Uczęszcza do przedszkola w Z.. Jej miesięczne koszty utrzymania wynoszą obecnie około 1 100 złotych.

Dowód:

- rachunki i faktury k. 6 -8

- zaświadczenie o zarobkach k. 18
- przesłuchanie powódki k. 59

Pozwany D. M. obecnie pracuje jako doradca handlowy w L.. Pozwany rozwiązał za wypowiedzeniem dotychczasową umowę o pracę w L.. Aktualnie uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 2 000 złotych netto. Mieszka sam w

mieszkaniu własnościowym w L.. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 800 złotych. Pozwany płaci alimenty na rzecz córki B. M. w kwocie po 500 złotych miesięcznie. Spłaca również dwa kredyty. Pierwszy zaciągnięty na zakup zakładu fryzjerskiego byłej partnerki M. B. w kwocie po 1 100 złotych miesięcznie. Drugi zaciągnięty na remont mieszkania w kwocie po 400 złotych miesięcznie. W 2016 r. pozwany D. M. uzyskał łączny dochód w wysokości około 55 000 złotych brutto, a w 2017 r. w wysokości około 58 000 złotych brutto.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach k. 21, 49
- rachunki i faktury k. 25-27, 56
- umowa kredytowa k. 28-32, 35-37
- zeznanie podatkowe k. 50-51, 52-55
- przesłuchanie pozwanego k. 60

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 17 września 2014 r. w sprawie (...) zasądzono alimenty od pozwanego D. M. na rzecz małoletniej powódki K. P. w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

Zgodnie natomiast z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Według przedstawicielki małoletniej powódki M. P. od czasu ustalenia ostatnich alimentów wzrosły koszty utrzymania K. P. oraz możliwości zarobkowe pozwanego.

Zgodnie z art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc ciężar udowodnienia powyższych okoliczności spoczywał na M. P.. Zdaniem Sądu, przedstawicielka małoletniej powódki nie wykazała, że po ustaleniu powyższych alimentów wrosły usprawiedliwione potrzeby dziecka uzasadniające przyznanie alimentów w żądanej kwocie. Nie udowodniła także znaczącego wzrostu możliwości zarobkowych pozwanego.

Od ostatniego ustalenia wysokości alimentów minęło przeszło trzy lata. W tym okresie niewątpliwie wzrosły koszty utrzymania dziecka, lecz nie w takim rozmiarze jak wskazała to M. P. w treści pozwu. Obecnie małoletnia K. P. ma 4 lata. Jest zdrowa. Uczęszcza do przedszkola w Z.. Zdaniem Sądu - biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego - jej miesięczne koszty utrzymania nie powinny przekroczyć kwoty 1 100 złotych. Przedstawicielka małoletniej powódki nie powołała się bowiem na żadne nadzwyczajne wydatki związane z utrzymaniem dziecka. Nie przedłożyła również żadnych dowodów wskazujących na wydatki określone w pozwie.

Sąd nie stracił z uwagi okoliczności, iż to na M. P. spoczywa obecnie cały ciężar bieżącej pieczy nad dzieckiem i dlatego nałożył na pozwanego większy ciężar ponoszenia finansowych potrzeb małoletniej (60%). W pozostałym zakresie (40%) przedmiotowe koszty będzie musiała ponieść M. P., na której również ciąży obowiązek alimentacyjny względem dziecka.

Gdyby nawet uznać, że miesięczne koszty utrzymania małoletniej K. P. wynoszą 1 300 złotych, tak jak określiła to przedstawicielka powódki w trakcie przesłuchania przed tut. Sądem, to biorąc pod uwagę oświadczenie M. P. zawarte w pozwie w zakresie możliwości samodzielnego poniesienia połowy kosztów utrzymania małoletniej, alimenty w zasądzonej kwocie spełniają cel wniesienia przedmiotowego powództwa.

Zdaniem Sądu, przedstawicielka małoletniej powódki nie wykazała również znacznego zwiększenia możliwości zarobkowych pozwanego. Nie wystarcza bowiem samo powołanie się na okoliczność wzrostu gospodarczego. Trzeba wykazać, iż pozwany ma możliwość korzystania z niniejszego wzrostu, przy uwzględnieniu jego indywidualnych cech oraz możliwości osobistych. Jak wynikało z treści zaświadczenia o zarobkach oraz przesłuchania pozwanego jego miesięcznie dochody wynoszą obecnie około 2 000 złotych. W trakcie orzekania o ostatecznych alimentach pozwany osiągał miesięczny dochód w wysokości zbliżonej do obecnego. Z tego wynika, iż sytuacja zarobkowa pozwanego nie uległa zmianie. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż pozwany ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko w podobnym wieku do małoletniej powódki, na które płaci alimenty w wysokości po 500 złotych miesięcznie.

Nie mniej jednak Sąd uznał, że istnieją podstawy do częściowego podwyższenia ustalonych alimentów. Jak wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego to pozwany w 2017 roku rozwiązał za wypowiedzeniem dotychczasową umowę o pracę w L.. W 2016 r. pozwany D. M. uzyskał łączny dochód w wysokości około 55 000 złotych brutto, a w 2017 r. w wysokości około 58 000 złotych brutto. Z powyższego wynika, że gdyby pozwany nadal pracował jako doradca handlowy w salonie w L. uzyskiwałby wyższy dochód od obecnego. Z tego względu - mając na uwadze treść art. 136 kpc - Sąd nie uwzględnił przedmiotowej zmiany zatrudnienia. Zgodnie bowiem z treścią powyższego przepisu jeżeli w ciągu ostatecznych trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Sąd ustalając możliwości majątkowe pozwanego nie uwzględnił również jego zobowiązań kredytowych. Pozwany zaciągnął bowiem powyższe zobowiązania będąc już zobowiązanym do alimentacji małoletniej K. P., a kredyty i pożyczki nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, iż pozwany przegrał niniejszy proces w 50 procentach, Sąd zasądził od niego - w takiej proporcji - na rzecz małoletniej powódki koszty procesu w postaci wynagrodzenia pełnomocnika, który reprezentował małoletnią powódkę w trakcie niniejszej sprawy (900 złotych).

O nie uiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art 333 § 1 pkt 1 kpc.